

цы-тѣ вносатъ столъ покритъ съ чаршавъ, на който лежи кръстъ-а евангеліе-то сосѣди-тѣ и сичко-то, кое-то е потрѣбно за освещеніе; а свето миро стои на другій такъвъ столъ; и олтаръ-а съ затвара, за да не гледатъ онѣзи, кои-то не сѣ посещени; това, дѣто съ затвара олтаръ-а тѣтакси, означава скетинѣ-тѣ, за коѣ-то е той отреденъ.

Владика-та благословака най напредъ оныя, кои-то ще слѣжатъ съ него, а подиръ тока поръса съ светенъ водъ и четиры-тѣ стѣла, на кои-то ще стои света срапеза, и полива ги отгорѣ на кръстъ съ топлъ мастикъ (клей, който съ тѣй дѣма грѣцки), коѣ-то свещеницы-тѣ дѣхатъ, да истине. Та съ гѣжда, за да съ замчи отгорѣ плоча-та, и означава онѣзи скѣпоцѣннъ масть, съ коѣ-то Іосифъ отъ Ариматеѣ помага тѣло-то Господне, като го гѣждаше въ гробъ-а, зашто-то и тѣка сега съ прави за Агне-то и престолъ и гробъ. Владика-та, като исчете еднъ краткъ молитвъ, поръса и отъ двѣ-тѣ страны плочѣ-тѣ, коѣ-то гѣждатъ на стѣлапове-тѣ и пѣятъ псаломъ: „ще та славѣ Боже мой, царю мой, и ще благословамъ твое-то име до вѣка,“ и другій по силенъ: „Господь е мой пастиръ, и нищо не ще ми оскѣдѣва; на добръ пашѣ ма заведе, на водѣ тихѣ ма отхрани и пр.“

Тогача благослова име-то Господне и поръса четири клина, и тѣрѣ по единъ въ ѳгове-тѣ на трапеза-та и закліна ги съ камѣкъ; тази работа помагатъ мѣ свещеницы-тѣ.